

درمان التهاب اطراف ایمپلنت با استفاده از لیزر و GBR: گزارش مورد

دکتر منصور ریسمانچیان* - دکتر رضا بیرنگ** - دکتر احمد مقاره عابد***

*- استادیار گروه آموزشی پرتوزهای ثابت و اکلوژن دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

**- استادیار گروه آموزشی پریوپتیکس دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان.

چکیده

مقدمه: کاربرد روزافزون ایمپلنت های دندانی منجر به افزایش موارد وقوع بیماریهای اطراف ایمپلنت شده است. همگام با افزایش این گونه موارد روشهای درمانی مختلفی برای اعاده سلامت باقتهای نرم و سخت اطراف ایمپلنت مورد استفاده قرار می گیرد. اخیراً مواردی از کاربرد لیزر برای آماده سازی سطح ایمپلنت و از بین بردن باکتری ها گزارش شده است، در مجموعه این تحقیقات کاربرد توانم لیزر و GBR در حذف ضایعات اطراف ایمپلنت دیده نمی شود.

معرفی مورد: بیماری که در درمان با ایمپلنت قبل از ساخت پروتزدچار بیماری اطراف ایمپلنت همراه با تحلیل عمودی استخوان درستوطح مزیال و دیستال شده بود با استفاده توانم از لیزر Er-YAG و GBR، همراه با پیوند استخوان تحت درمان قرار گرفت چهار ماه پس از درمان پروتز بیمار ساخته شد و ایمپلنت بیمار بارگذاری گردید. پس از آن تا ۱۸ ماه تحت معاینات دوره ای کلینیکی و رادیوگرافیک قرار گرفت. ضایعات استخوانی درستوطح مزیال و دیستال کاملاً برطرف شده و پس از ۱۸ ماه هیچ گونه علائم کلینیکی و رادیوگرافیکی در بیمار مشاهده نشد.

کلید واژه ها: التهاب اطراف ایمپلنت - لیزر - GBR

پذیرش مقاله: ۸۵/۵/۵

اصلاح نهایی: ۸۵/۱/۳۱

وصول مقاله: ۸۴/۹/۱۵

نویسنده مسئول: گروه آموزشی پرتوزهای ثابت و اکلوژن دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان e-mail: Rismanchian@dnt.mui.ac.ir

مقدمه

جمع پلاک باکتریال باشد حذف عوامل میکروبی به روشهای درمانی غیرجراحی و یا در صورت نیاز به انجام اعمال جراحی کاهنده (Resective) یا بازسازی کننده (Regenerative) انجام می گیرد. درمان غیرجراحی عفونت باکتریایی اطراف ایمپلنت شامل حذف موضعی رسوبات پلاک توسط وسایل پلاستیکی و پرداخت تمام سطوح در دسترس با پودر پامیس همراه با شستشوی زیرلثه ای تمام پاکتها، درمان ضد میکروبی سیستمیک به مدت ده روز و اصلاح و بهبود بهداشت دهان بیمار می باشد.(۱)

در اعمال بازسازی کننده برای دستیابی به بازسازی استخوان جدید و استتواینگریشن (Osseointegration) مجدد، ابتدا باید پاکسازی ضایعه و آماده سازی سطوح آلوده ایمپلنت انجام شود. برای این امر وسایل مکانیکی و شیمیائی متعددی برای آماده کردن سطح ایمپلنت مورد

کاربرد روزافزون ایمپلنت های دندانی منجر به افزایش موارد وقوع بیماریهای اطراف ایمپلنت (Peri implantitis) گردیده است. همگام با افزایش این گونه موارد روشهای درمانی آن نیز هر روز گسترش می یابد، از جمله عوامل اتیولوژیک اصلی ایجاد Peri implantitis عفونت باکتریائی و عوامل بیومکانیکال می باشند و انتخاب نوع درمان به عامل ایجاد کننده بیماری وابسته است. زمانی که نیروهای اضافی علت اتیولوژیک اصلی تحلیل استخوان اطراف ایمپلنت باشد درمان شامل بررسی خوب نشستن پروتز (Fitness)، تعداد و موقعیت ایمپلنت ها و ارزیابی اکلوژن می باشد. تغییر طراحی پروتز- بهبود تعداد و موقعیت ایمپلنت ها و برقراری تعادل اکلوژنی می توانند در توقف پیشرفت تخریب بافت اطراف ایمپلنت مؤثر باشند(۱)، اما زمانی که علل تحلیل استخوان پیرامون ایمپلنت دندانی عامل میکروبی ناشی از